

i Livet, vil tage det Hensyn til disse Bemærkninger, som disse selv maatte fortjene, idet jeg ikke kan tro, at det kan være nogen Regering ligegyldigt, hvorledes Forholdet bliver for Landets Befolkning, baade naar Talen er om de direkte næringsdrivende, og naar Talen er om den store Arbejderbefolkning, og at man derfor, naar man her har Arbejde for 14—15—16 Mill. Kr., vil drage Omsorg for, at saa meget som muligt af dette kommer Landets egen Befolkning til gode. — Jeg vil endelig gøre endnu en Henstilling, nemlig den, om man fra Regeringens Side, fra Statsbanemyndighedernes Side vil tage under Overvejelse, at man, naar disse Jærnbaner nu skulle anlægges, hvoraf følger, at der vil være en større eller mindre Del Arbejdere, som efter at have faaet Arbejde ville flytte med deres Familie til det paagældende Sted for at kunne leve lidt billigere, end naar de skulle leve paa to Steder, da ville nedsætte Fragterne for de Arbejderfamiljer, som saaledes flyttes. Paa denne Maade vil man være i Stand til at dirigere en Del af Landets egne Arbejdere netop til de Egne, hvor Arbejdet skal udføres, og hvor man maaske ellers vilde søge at skaffe sig mere løs Arbejdskraft, søge at skaffe sig Arbejdskraft fra Udlandet, som ingen af os kan ønske herind i større Udstrækning, end det er nødvendigt for at fremme vor egen Industri og vort Arbejde.

Med disse Bemærkninger kan jeg ogsaa for mit Vedkommende anbefale at vedtage Flertallets Indstilling.

**Hammerich:** Jeg har sluttet mig til Flertallet i denne Sag, og jeg antager det for givet, at Resultatet bliver, at dets Forslag bliver vedtaget, saa at jeg for saa vidt kunde have undladt at tage Ordet, og naar jeg dog har ønsket det, er det, fordi jeg under Sagens tidligere Behandling har optraadt sammen med min ærede Meningsfælle for Vestervig (N. Andersen), der nu stiller sig lidt anderledes til Sagen end jeg. Jeg mener derfor at burde give ganske kortelig mine Grunde for Tilslutning til Forslaget. Jeg kan gøre det meget kort — det ønsker den højtærede Formand, og det byder jo ogsaa Situationen — jeg har nemlig udtalt mig ret fyldigt ved tidligere Lejligheder, og naar jeg nu slutter mig til det Forslag, som foreligger, kan jeg gøre det med Henviisning til hele den Stilling, jeg har taget under Sagens Behandling. Ved 2den Behandling var det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) og jeg ganske enige i, at det turde være tvivl-

somt, om man var inde paa det absolut rigtige ved at bygge den jyske Bane, der da var Tale om, som en Statsbane. Vi tænkte os Muligheden af, at det kunde være rigtigere og lige saa nyttigt for vedkommende Egn at bygge den som Privatbane. Vi mente tillige, det kunde være ønskeligt at have hele Sagen om de jyske Baner noget mere oplyst. Ikke desto mindre udtalte vi den Gang, at vi vilde ikke stille noget Forslag til Ændring ved den jyske Bane, fordi vi dog i og for sig kunde gaa med til den, og fordi vi lagde saa afgørende Vægt paa det tredie Led i Forslaget: Færgeforbindelsen mellem Gedser og Warnemünde. Jeg skal ikke komme videre ind paa dens Betydning, den er for saa vidt alle mer eller mindre enige om. Til Forskel fra andre ærede Medlemmer vil jeg dog bemærke, at jeg ikke er i Tvivl om, at den ogsaa vil vise sig at kunne blive rentabel for Statskassen. Men hvad der særlig har været bestemmende for os, er, at hvis denne Forbindelse ikke kom i Stand, hvis denne Overenskomst, som er sluttet med den mecklenburgske Regering, fik Lov til at løbe ud i Sandet, vilde der være beredt Vanskeligheder, som i Fremtiden kunde blive ganske skæbnesvangre for alle Forhandlinger med fremmede Baner og fremmede Stater i lignende Forhold. Det var det ene. Det andet var, at hvis Gedser-Forslaget ikke blev vedtaget i Aar, vilde der næppe ad Aare kunne komme til at foreligge et Grundlag for det; det hørte ikke til de Ting, der, som det ærede Medlem for Odense udtalte, maatte kunne opsættes til senere Aar; vi maatte derfor lægge saa stor Vægt paa at faa det vedtaget i Aar, at vi af den Grund kunde finde det forsvarligt at gaa med til Anlæg, om hvilke vi for øvrigt mente, at deres Vedtagelse helst burde opsættes. Af disse Grunde udtalte vi os ved Sagens anden Behandling imødekommende mod det da foreliggende jyske Baneanlæg, og af de samme Grunde har jeg kunnet slutte mig til Forslaget, som det nu foreligger, thi det, der her er Tale om, er vel andre Baner, end der var foreslaaet, da vi sidst havde Sagen til Behandling her, men dog Baner, der baade synes lige saa nyttige, og som derhos ikke ville kræve større Ofre fra Statskassens Side. Da Banerne ere omtalte en for en fra en æret Meningsfælles Side, vil jeg blive i det samme Spor. Jeg kommer da først til Banen Holstebro—Herning, hvilken jeg betragter som den Del af Vejle—Holstebro-Banen, der mest afgjort bør anlægges som Statsbane, me-